

Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development. 2021. Vol. 43. No 4. P. 457-467.

7. Szlaki Kulturowe Rady Europy / Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. URL: <https://www.gov.pl/web/kultura/szlaki-kulturowe-rady-europy> (дата звернення: 18.11.2022).

8. Szlaki Kulturowe Rady Europy / red. M. Berger Marjanovic, S. Dominioni. Luksemburg: Rada Europy, 2019. 29 s.

9. Tsybouski V., Ganski U., Kazlovski V., Zhou W. Development of a Methodology for Managing of Service Packages Supply Differentiation in the Modern Tourist Market // Business: Theory and Practice. 2020. Vol. 21. No 2. P. 477-482.

10. Ганський В.О. Спадщина як економічний ресурс: стала комерціалізація минулого для господарського розвитку сьогодення і майбутнього. Львів: Растр-7, 2020. 308 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-97>

Гольтман А.

*студент 3-го курсу факультету техногенно-екологічної безпеки,
Національний університет цивільного захисту України*

Тімаков І.

*студент 3-го курсу факультету техногенно-екологічної безпеки,
Національний університет цивільного захисту України*

Науковий керівник:

Литвиненко О. О.

доцент,

Національний університет цивільного захисту України

АНГЛІЗМИ Й АМЕРИКАНІЗМИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ МОВЛЕННІ

Енциклопедія української мови дає таке визначення англіцизму: **англіцизм** – різновид запозичення; слово, його окреме значення, вислів тощо, які запозичені з англійської мови або перекладені з неї чи утворені за її зразком. Англіцизми переважно усвідомлюються мовцями як чужорідний елемент і зберігають ознаки свого походження: фонетичні (*джем, імідж*), словотвірні (*смокінг, маркетинг*), семантичні

(*яструби* – політики, прихильники жорстокого агресивного курсу у різних країнах) тощо.

При визначенні сучасних англіцизмів у лексикографічній практиці часто ігнорується поліетнічність англійської мови, яка зумовлює існування в ній британського, американського, канадського та південно-африканського варіантів.

Деякі запозичення вживаються не тільки в прямих своїх значеннях, але й переносно, метафорично: *телевізійний марафон*, *реанімація української економіки*, *заангажована преса* та інші, і це явище характерно, насамперед, для мови засобів масової інформації.

Процес запозичення іншомовних слів неоднозначно впливає на розвиток нашої мови. З одного боку, відбувається її збагачення, але, з іншого боку, витісняються власні елементи, що замінюються на слова з подібним значенням. Це негативно впливає на стан національної мови і на збереження самотності українського народу. Процитуємо В. Радчука: «...англійські слова і звороти останнім часом активніше поповнюють наш лексикон, ніж російські; наша вимова, морфологія й синтаксис зазнають з боку англійської мови чималого впливу. Причини цього очевидні: комп'ютеризація, потяг до міжнародних стандартів ділового партнерства, до науки й освіти Заходу, передове товаровиробництво в англійських країнах, лідерство англійської мови як міжнародної тощо. Проте чимало англіцизмів попросту витісняє з обігу питомі українські слова, а це вже мовна агресія. Шкода від неї не лише Україні – людство втрачає унікальні знаряддя пізнання світу. Знову-таки, коли «лиха слава завконтори» перекладається «*низьким рейтингом менеджера офісу*», маємо приклад зміни не лише мови, а й свідомості» [Радчук].

Такої ж думки й С. Караванський, який вважає, що необхідність виникнення нових англіцизмів в українській мові значно перебільшена, що їх появу породжує зовсім не потреба спілкування. Твори літератури засвідчують, що серед не дуже освічених людей існує звичка хизуватися малозрозумілими для оточення словами. На його думку, тепер до «престижних» слів вдається не лише малоосвічена сільська «знать», а й високі державні достойники. Причина ж там і там одна: бажання бути на рівні модної освіченості, відрізнятися своєю лексикою від «сірих» людей [1, с. 52].

Взаємозбагачення мов – це один із шляхів еволюції мов світової спільноти. Воно характеризує розвиток мовних систем з найдавніших часів і, природно, не може виявити себе зараз – в епоху суттєвих зрушень у гуманітарній, науково-технічній та інших сферах. Власне лінгвістичні механізми такої взаємодії в різні періоди історії мови можуть мати певні

особливості. Звичайно, англіцизми в українській мові – не завжди благо. Засвоюючи цю лексику, ми визнаємо єдиним джерелом свого духовного збагачення колишню метрополію і жодною мірою не розвиваємо своїх власних мовотворчих можливостей. Шлях, яким здійснюється таке збагачення, хибний. Ми мусимо дбати про розвиток своїх власних джерел збагачення, а не йти шляхом, прокладеним в іншому середовищі. Це стверджує нашу культурну залежність від чужих, не завжди дружніх до нас джерел [1, с. 72–73].

Серйозних регламентаційних заходів потребує мовне оформлення окремих сфер спілкування, у тому числі сфери інформації, особливо реклами – радіо-телевізійної, стендової, де спостерігається справжня мовна агресія. Ці явища, зрозуміло, не мають нічого спільного із взаємозбагаченням мов.

Доля англійських слів у системі української мови неоднакова, що визначається їх здатністю до асиміляції в новій лінгвістичній ситуації з метою більш гармонійного інтегрування в систему реципієнта. Еволюція запозичень в новій мовній системі відбувається в співвідносності з законом української мови на фонетичному, графічному, граматичному, семантичному рівнях. Процес асиміляції нових слів має важливий соціолінгвістичний аспект, який пов'язаний з особливостями освоєння іншомовної лексики різними соціальними групами носіїв мови.

Виникнення жаргону з використанням англомовних запозичень є результатом не стільки експансії самої англійської мови (покращення і збільшення вивчення іноземної мови в школі, поширення літератури англійською мовою, інтенсифікація міжнародних зв'язків), скільки популяризацію західного способу життя, бажання молодих людей бути схожими на героїв популярних кінофільмів, телепередач, а звідси – часто спостерігається механічне перенесення англійських лексем на український ґрунт.

Запозичення з англійської мови в молодіжний жаргон вже має свою «історію», вони відзначені «хвилеподібністю»: 60-ті роки, хвиля 70-80-х, кінець 90-х років. Якщо на ранньому етапі цього процесу можна було говорити про англомовні елементи в жаргоні певної групи молоді (яка безпосередньо контактувала з іноземцями, частіше мешканці великих міст), то сьогодні ареал поширення таких лексем значно збільшився.

Таким чином, слід відзначити велику вагу англіцизмів у процесі формування словника сучасної молодої людини. Процес запозичення відбувається постійно, віддзеркалюючи нові реалії нашого життя, даючи їм нові найменування. Але не можна допустити, щоб такі процеси

проходили стихійно, невмотивовано, бо часто яскрава та приваблива запозичена лексема є зовсім непродуктивною в системі сучасної української мови [3, с. 15–17].

Розглянутий матеріал дозволяє зробити такі висновки:

1. Англіцизм – різновид запозичення; слово, його окреме значення, вислів тощо, які запозичені з англійської мови або перекладені з неї чи утворені за її зразком.

2. Процес запозичення іншомовних слів неоднозначно впливає на розвиток нашої мови. З одного боку, відбувається її збагачення, але, з іншого боку, витісняються власні елементи, що замінюються на слова з подібним значенням.

3. Курс на інтеграцію України в ЄС, процес глобалізації, перебудова економіки, орієнтація на країни Заходу спричинили тісну культурну, політичну та соціально-економічну взаємодію українського народу з народами світу, яка не могла не відбитися на мовному рівні, тому кількість англіцизмів сьогодні дуже швидко зростає.

Список використаних джерел:

1. Караванський С. Пошук українського слова, або боротьба за національне «я». К. : Академія, 2001. – 233 с.

2. Радчук В. Мова в Україні: стан, функції, перспективи. *Дивослово*. № 2–3. 2002. – С. 39–45.

3. Українська мова: функціонування на сучасному етапі. Матеріали Всеукраїнської студентської наукової конференції. 15–16 травня 2002 р. Бердянськ, 2002.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-98>

Zapotichna R. A.

PhD in Economics,

*Assistant Professor at the Department of Foreign Languages and Culture
of Professional Communication,*

Lviv State University of Internal Affairs

INTERCULTURAL COMMUNICATION'S ROLE IN INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS

Being one of the more recent concepts in the study of culture and communication, intercultural communication aims to recognize, comprehend, and accommodate the differences in communication between various cultural groups.